

[Fuglsang.]

særlig god reklame for den art liberalisering, som den ærede ordfører gjorde sig til talsmand for?

Nej, det turde være klart, at for at finde en udvej af vanskelighederne må man ikke begrænse sig til de vesteuropæiske lande; man må søge andre lande og andre markeder. Det er forsåvidt ganske udmærket, at man gør sig visse anstrengelser for at komme ind på de oversøiske markeder med visse mejeriprodukter og industriprodukter, og at vore skibsværfter slås med talrige andre lande bl. a. for at få lov til at levere skibe til Indonesien. Men alt dette gør det nu ikke. Det er jo en sandhed, som erkendes i stadig videre kredse i vort land, at vi også for vor egen skyld bør søge stærkere kontakt med de 800 millioner mennesker, der lever i den socialistiske del af verden. Det er dog et område, som omfatter $\frac{1}{3}$ af kloden, med vældige råstofreserver, en betydelig købeevne og ikke mindst — hvad der har betydning i den nuværende situation — en krisefri økonomi.

Den højtærede minister talte om Tysklands, altså Vesttysklands, forskellige manipulationer, der faktisk i et vist omfang har gjort liberaliseringen illusorisk. Men Vesttyskland er ikke hele Tyskland, der findes jo også en anden del, den tyske demokratiske republik. Hvorfor ikke i hvert tilfælde give den tyske demokratiske republik samme rettigheder, samme diplomatiske stilling, som Vesttyskland har? Hvorfor ikke søge den udvej, som kan gives gennem en handelsaftale med den del af Tyskland?

Men langt vigtigere end en indbyrdes stigende liberalisering mellem de vesteuropæiske lande, som i sidste omgang simpelthen betyder, at man forsøger at eksistere ved at barbære hinanden, er det nødvendigt at gøre sig en anstrengelse for at sprænge de bånd, der spærrer os ude fra de vældige markeder i Østeuropa og den østlige del af verden. Jeg tænker på de bånd og de begrænsninger, som vi er underkastet bl. a. som følge af Marshallplanen, den amerikanske Battlelovs bestemmelser om forbud mod at sælge strategiske varer o. s. v. Spørgsmålet om at udvide vor handel til også at omfatte de østlige lande er ikke et spørgsmål om strategi eller ikke. Ser vi ikke netop, at de samme østlige lande til os eks-

porterer varer, der må betragtes som typisk strategiske varer? Nej, handel med øst, det er for os simpelthen et spørgsmål om at få solgt vore varer, det er for landbruget et spørgsmål om afsætning af dets produktion og dermed for den enkelte landbruger et spørgsmål om at klare enhver sit i tiden fremover, det er for arbejdernes vedkommende et spørgsmål om beskæftigelse. Og det er erkendt i disse kredse, det er fremhævet af ledende husmandsforeningsfolk og ledende folk indenfor landboforeningerne som Pinstруп og forstander Petersen-Dalum. Det er krævet af talrige arbejdere gennem deres resolutioner.

Og mulighederne for udvidet handel til disse lande er tilstede, både når det drejer sig om salg af vore varer og om køb af de ting, som vi har brug for. Det er i høj grad os, det afhænger af. Man behøver blot, når man spørger om, hvilke varer man kan levere fra den side, at tænke på en så valutakrævende vare som benzin. Vi ved, at andre nordiske lande som Sverige, Island og Finland har købt betydelige mængder benzin i Sovjetunionen og derved sparet store dollarbeløb. Spørgsmålet er: Har vi forsøgt noget lignende, eller kan det virkelig tænkes, at det i vort land er sådan, at enkelte benzinselskaber har magt til at hindre en sådan handel? Eller for at tage en vare, man kan godt sige: i nabolaget, nemlig bilerne — man diskuterer jo så stærkt problemet om bilindførslen, hvad man har gjort for at få biler ind. Ja, men hvad har man gjort for at forsøge på at få indført biler fra den del af verden, uden forbrug af dollars? Eller vore skibsværfter og deres beskæftigelse: Vil dannelsen af den nye regering betyde, at værfternes hidtil afvisende holdning overfor østlandene med hensyn til at bygge skibe for dem er ændret? Vil den nuværende regering vise, at dens interesse for Danmark og danske arbejdere og disses beskæftigelsesforhold er større end for inden- og udenlandske kapitalistinteresser? Der er spørgsmål nok af den slags også udover det snævre, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke har stillet, spørgsmål, som interesserer ikke blot herinde, men i stigende grad i alle kredse ud over landet.

Det var med en vis tilfredshed, man bemærkede regeringserklæringens løfte om